

ты общественны разряды а послѣдствіа-та отъ скудости-тх на пшеничны плодове послѣдвать ужасни.

Изъ кога-то има свобода за извозъ на пшеничны плодове, земледѣльцх-тх быба увѣренъ чѣ ще продаде плодове-ты си, не мѹ сѣ свѣдѣть нито трудоуе, нито да вложи пары за да врыи сѣма въ земли-тх за плодове-ты, за кон-то е увѣренъ чѣ не ще сѣ лишн отъ продавачъ и чѣ цѣна-та нмѹ не ще сѣ свали бѣнъ отъ мѣркх-тх.

Свобода-та за извозъ никога не е опасна, чѣ уѣш шѣла была да докара внѣтрешнѹ скудость; чужестранци-ти шхть дойдѣть да купѣть жита въ онова мѣсто гдѣ-то сѣ евтинн. Яко ли пѣнци-ти на тѹа жита покачать цѣны-ты, чужди-ти трговци шхть отидѣть въ друго мѣсто, гдѣ-то изобиліе-то на производство-то пѣзи по-долны цѣны, и това е чюдено едно послѣдствіе отъ свободж-тх на тргдовѣж-тх, коа-то свобода най-добрѣ отъ вѣско узаконеніе докарба по вѣнчкы-ты пѣнци равновѣіе въ цѣны-ты на разны-ты стоки.

Колко-то за свободж или забраненіе за въвозъ на хлѣбны плодове сѣ такожде противоположни разни-ти врьху това Европѣскы узаконеніа. Това пытаніе было е вѣскога прѣдмѣтъ на голѣмы прѣговоры, и има еше въ Европѣ голѣма борба помиждѹ производители-ты и изнурители-ты, на кон-то интерес-ти безъ измѣнѣ сѣ противоположни; не има обаче двоуміе чѣ система-та на свободж-тх за въвозъ ще надвѣе нагѣдѣ, откажъ най-много индустриални-ти послѣдствіа на тѣхъ системх показуѣ сѣ великы въ послѣдин-ты врьѣмена кога-то Европа страдала отъ гладъ.

Дрѣжава-та въ кон-то жито-то е евтино или отъ количество-мѹ или отъ сѣдства-та за производство-то мѹ (Н. П. Россѣ) не има нѹжда да забрани да не ввозять чужды пшеничны плодове, зачѣто-то това законно възбраненіе шѣе да бѣде безъ послѣдствіе. Забранители-ти законн имѣть вѣжно послѣдствіе въ